

Po konfiskaci opravené vydání.

tramp

č. 26
Kč 1

Protestní schůze

proti pokutám za nespáchané přečiny, proti další persekuci trampingu, proti vyhláše min. železnic a proti připravované předvojenské výchově se konají

1. července v „Jezerce“

v Michli (pro Vršovice, Nusle, Pankrác a Michli),

2. července v „Bezovce“ Žižkov,

3. července „u Exnerů“ v Libni.

Zúčastněte se všichni. Tyto schůze jsou průpravou na velký protestní projev, který bude uspořádán 8. července.

Účastí dokažte, že se nenecháte ztročit

úplně!

— Ty bratři z „Našich Osad“ jsou vlastně chudáci. Dyk voni trpěj hlad!

— ? ! ?

— Já viděl na vlastní oči, jak jeden z nich si uškuboval s vozu seno. lord.

GRAF^{ovy}

hotové polévky v tabletách:

hrachová, hrachová s rýží, hrachová se slaninou, zeleninová, gulášová, houbová, krupicová, květáková, ralská, nudlová, flíčková, strouhanka.

KAMARÁDI VELKÉ HUBY

bob z osady hurikán v údolí obrů na zlaté řece, člen redakce „našich osad“, cestovatel, spisovatel atd.

dopis č. 4

Je ze všech nejzajímavější. Měl bytíť totiž uveřejněn v „Naši Stezce“ nebo v „Našich Osadách“. Jelikož však ti, kterým byl zaslán, se pravem domnívají, že dopis by v těchto časopisech uveřejněn nebyl, předali jej nám. Tím se také vysvětluje, že v dopise píše pisatel o honění čtenářů Bobem v „Trampu“, což se vlastně děje v „Našich Osadách“. My jsme pustili Boba z Hurikánu nejdál do „Osadní pošty“.

„naše osady“

V Istanbulu dostalo se nám do ruky několik posledních čísel „Trampa“ a „Naše Osady“, do kterých po návratu ze své cesty píše Bob z Hurikánu. Tento Bob píše o Asijském Turecku takové nesmysle, že nám vstávají hrůzou vlasy na hlavě, dle zkušenosti, kterou máme my, při procestování pěšky Asijského Turecka napříč, což můžeme po svém návratu do Prahy úředními doklady dokázat. Bob dostal se do Asijského Turecka pouze do Haydypaša (Bospor), což jest pouze druhé město, které jest u Stambulu, čtvrt hodiny lodí na asijskou stranu.

Píše o tom že Ankara se mu vůbec nelíbila, jelikož je to pár starých baráků s trosky tvrze. Zatím jest Ankara jedním z nejmodernějších měst v Turecku a jejím rychlým vzrůstem se jí nevyrovná žádné jiné město evropské.

Píše, že zanechal pro svého kamaráda v Istanbulu v jisté restauraci 150 tureckých liber. To píše on, který neměl nikdy při svém pobytu v Istanbulu v kapse více jak 5 liber a jeho zpáteční cestu musel mu hradit jeho otec. Doufáme, že Bob Hurikán zanechá nyní šálení čtenářů.

My později si dovolíme zaslát ještě nějaké podrobnosti o našem čundru v Asijském a Evropském Turecku.

S tramským Ahorj:

František Malík, „Údolí ticha“, Jan Svoboda, Josef Lezal.

To Vám řekne každý kupec, že je

„Perfekta“

nejlepší dršťkovou polévkou vůbec.

Žádejte všude jen „Perfekta“.

1 bal. 3 velké porce za Kč 3.—

POZOR! Zábavné, erotické, vzrušující!

Ochočení trampové v Edenu!

Program:

Pondělí. V 5 hod. budíček a hromadný odchod od „Hvězdy“ do Edenu. V 10 hod. sletová prostrná. Ve 12 hod. ukázky nepolitického trampingu v krčmě „u Jestřába“. Odpoledne podpisuje nad lagunou Bob z Hurikánu pohledy z celého světa. Večer polní mše.

Úterý. Dopoledne: stavění bud na trampy. Předvede stavební odbor akčního výboru Unie trampských osad propag. odděl. pro hru na slepou bábu a bulišáka. **Odpoledne:** svačina. **Večer:** ukázky spisovatelského umění našich nejmenších, čill, jak se dělají „Naše Osady“. 10 batolátek napíše z vlastní hlavy slohové úkoly na téma „moje malá chata, maličká Betsy, + pod koňonem, + hučící peřej = světový názor“. Nejlepší může napsat článek na nepolitické téma „Ani Moskva, ani Řím, ale vršovický Eden!“

Středa. Dopoledne: Ukázky boдрého trampského humoru: Bob z Hurikánu vypráví o Asii. **Odpoledne:** **Sensace!** Pečení celého vola na rožni. Představitel vola bude vylosován z řad nepolitických trampů. **Večer:** Slavnostní pohřeb spojený s ohňostrojem.

Čtvrtek. Dopoledne: Písničkové závody. První cenu obdrží písnička, kde se bude nejméně třicetkrát rýmovat „lady“ s „naposledy“. **Odpoledne:** „Kdo to dyl vydrží!“ Roztomilá a původní hra, ve které vítězí ten, který nejdéle vydrží poslouchat řeč br. Bočana. **Večer:** Závody v šíťi mundúrů pro předvojenskou výchovu. Vítěz obdrží krabičku „Fuka-bobů“.

Pátek. Po celý den ve všech hospodách ve Vršovcích ukázky vzorného, slušného a nepolitického trampingu.

Sobota.

Neděle. Velký ohňostroj na laguně spojený s rozdáváním legitimací, načež společný odchod do záchodku na Václavském náměstí, kde bude slavnostně nad podobným trampingem spláchnuta voda.

Dva kluci si hrají na ulici. Jeden si sedne na bobek, druhý pod něj nastaví ruku. Nato zase nastaví ruku první a druhý si mu na ni přisedne na bobek.

— Prosím vás, na co si to hrajete?

— Na pěči vo nezaměstnaný.

— ?!?

— No, jeden dycky nastaví ruku a druhej se mu do ní upšoukne!

— *A na Kubáta mi nešahej. Kdyby nebylo jeho, tak ani nevíme, jak vypadá Pankrác!*

REKORD V „TRAMPU“

a současně nejlepší odpověď pad'ourům a trampa-d'ourům!

TENTO TÝDEN 32 nových osad!

Udržet tempo!

Zdvojnásobte si radost ze své letošní prázdninové cesty ...

Veźměte si tentokrátě s sebou moderně, malý fotoaparát. Zachází se s něm nad pomýšlení jednoduše, sněmky jsou úžasně zdařile. U mne najdete bohatý výběr komor všech druhů.

FOTO WACHTL

Praha II., Senovázna č. 8.
Praha II., Národní tř. č. 26.

Na cesty a výlety
vezměte s sebou naše

výborné masové konzervy a suché salámy,

kteří obdržíte ve všech našich prodejnách, jakož
i lahůdkářských obchodech.

ANTONÍN CHMEL a. s., Praha-Vinohrady, Zvoňarka.

san diego:

peklo sesterské francie

Žár odpoledního slunka nemilostně praží do kovové střechy, pod níž zaznívají údery kladiv a nestejněměrný klapot továrních strojů.

Velká železná klec — vagonka — v Le Mans ve Francii.

Pod rozžhavenou střechou, v hustých oblacích rezivého a písečného prachu, pracují do pola vyslečení — etrangéři (cizinci). Jejich těla, pokryta horkým potem a silnou vrstvou poletujícího prachu, dávají tušiti, že práce, kterou zastávají, není nikterak lehkou a často předčí i práci trestanců na galejích. Několikrát za den zazní zde výkřik, který v zápětí umlčí řev strojů a zraněného odnesou do magacínu, kde ho ošetří kamarád „Čeko“ —. Není žádnou zvláštností, stane-li se 8—10 úrazů denně. Zraněný lidský stroj se nahradí jiným a běh továrních kol pokračuje. Práce nesmí být přerušena.

V takovém prostředí jsem našel českou osadu „Pendrek v trapu“, čítající asi 20 našich správných kluků. Za několik franků denně pracují zde naši kamarádi den ode dne, v otravném dýmu, rezi a barvy.

a zde, ve spřáteleném státě, ničí své zdraví a vybíjejí poslední zbytky své energie. Kontrakt už mají sice za sebou a rádi by se podívali domů do své vlasti, nebýti obav, že je jejich republika neuživí. Nezbývá tedy, než dělat zde otroka kapitálu a čekat..., až se páni na radnici shodnou...

... klapot strojů a rány kladiv v železné kleci. Etablissement Carel Fouché v Le Mans — se střídají v nestejných intervalech dále. Kamarád „Čeko“ ošetřuje raněné. Má mnoho práce. — Maska člověka mechanicky zvedá kladivo, které již samo dopadne... všichni zastávají svědomitě svou práci, hromadíce spojenými silami kapitál na jednu hromadu...

... až najednou přišel rozkaz! —

Z továrny propouští etrangéry. Francie nevydává více papírů etrangérům a ti, kteří jsou zde, budou donuceni, vrátit se do své vlasti.

Etablissement Carel Fouché lhostejně propouští etrangéry, nehledě na to, že z jejich mozolů vyrostl jeho kapitál v jednom roce ze 13 na 26 milionů franků...

...zdar přátelské Francii...zdar přátelskému kapitálu! —

mascot

Jistě všichni znáte ony podobizny, otištěné v různých obrázkových týdenících, z nichž se na vás usmívají tváře populárních kinohvězd, polárních badatelů, politiků a cestovatelů, kteří drží v náruči nebo na provázku psy, kočky, kozy anebo i lvíčata a lvouny. Pod těmito obrázky bývá napsáno: „Pan X. Y., slavný a populární kinoherec se svým mascotem.“ — Mascot, zvíře pro štěstí, se stal módou slavných a bohatých lidí, kteří si mohou dopřát jejich vyživování. Cestovatelé, financovaní svými státy a bohatými mecenáši, mohou také s sebou brát své miláčky, své maseoty. Jen lidé, šlapající silnici, ti neznámí cestovatelé a objevitelé věcí, které nestojí za povšimnutí oněm šťastným a ve slávě koupajícím skoro-kolegům, nemají žádných mascotů, ani nemají touhu mít je. Jsou ale zvířata, která přece táhnou s těmito muži, zvířátka, jejichž jména vzbuzují při vyslovení podivné svědění a koušání u lidí. — Nevím, jak se tito záškodníci množí, ale jistě je, že, nedáte-li si pozor na své prádlo a šaty při dlouhé cestě, uzříte, že jste doprovázeni mascoty, kteří se živí vaší krví.

Jednoho teplého všedního dne u řeky nedaleko města, v onen odpolední čas, kdy na břehu se sluní jen něco málo lidí, kteří se zaměstnávají noční práci anebo jí vůbec nemají, usedl Artur Rus na vyhřátou navigaci. Pomalu shodil se zad rancem, v němž bylo nacpáno něco prádla, prázdná flaška, pomačkaný esšálek neboli ešus a kabát, pomalu svičkl popocenou košili a kalhoty a zalezl do řeky. Artur, muž středního věku, zaměstnáním vším, čím mohl vydělat peníze, vylezl zanedlouho z vody a jal se prohlížet pečlivě košili; opatrnost jest matkou moudrosti a veš je horší než četník, může být zrovna tam, kde se jí nejméně naděješ. Artur spokojeně protřepával košili nevšímaje si ani několika děvčat, s úšklebkem ho pozorujících.

Je-li mezi mými čtenáři estét anebo čistý idealista, tak ho prosím, aby tuto kapitolu vynechal, poněvadž nezná příčinu veselosti našeho kamaráda Rusa. Je to jistá sumička peněz, kterou Artur měl pečlivě schovanou, je to také blízkost města a svěží stav Arturův. V městě lze leccos koupit a nač si lhat, Artur si šel koupit za levný peníz to, co hejskové získávají svým nafouklým zjevem a bohatci svým zlatem. — Artur nemá čas na lásku.

V úzké uličce stojí skupina děvčat a žen. Je brzo, přesto se však občas některá odtrhne a osloví kolemjdoucího.

Zezadu se blíží vysoká postava s rancem na zádech. Kráčí pomalu po druhé straně chodníku. Pak k němu přistoupí žena a začne vyjednávat. Ze skupiny se na ně dívají. Náhle jedna vykřikne: „Kristi, nech ho, je zavšivenej!“ a všechny se dají do smíchu. Dobrý pozorovatel by zjistil, že tyto dívky již toho dne někde viděl. Je časné, proto se může doufat v lepš: kšeft, než se zavšiveným, a Artur odchází, isa středem posměchu.

Toho dne byla v podezřelých ulicích vykonána ščára. Příštího dne byla v nemocnici, na oddělení pro choroby kožní a pohlavní, umístěna nad postelí tabulka se jménem: „Kristina Chalupecká“ a do těla na posteli byly vstříkovány hypermangánové injekce.

Artur Rus se toho nikdy nedozvěděl, a proto, když jednou uzřel onu nemotornou, šedou postavičku, drápající se na svých oháčkových nožkách, zuřivě ji zamáčk, neboť nevěděl, že to byl jeho mascot.

Žok Josko.

Písně z osady „Údolí Děsu“.

„Řeka hučí“, „Kamarád“, „Pojď, děvče mé“, „Modrý dým“, „Vzpomínka“.

Žádejte u všech knihkupců.

TETKA. (T. T. K.)

Na schůzi osady Strong-heart ze dne 25. června 1931 usnesli jsme se, že s časopisem „Naše Osady“ nemáme naprosto nic společného a žádáme, aby jméno naší osady nebylo vláčeno v čas. „Naše Osady“, které za svůj oficiální časopis neuznáváme.

Za osadu Strong-heart   Batul, předseda.

Resoluce z propagačního běhu severských trampů dne 21. června 1931.

Abychom dokázali veřejnosti, že trampové nejsou luza, za jakou jsme považováni, uspořádali jsme sportovní podnik, tedy nic pobuřujícího nebo pod. Trať vedla mosteckým a duchcovským okresem. Okres duchcovský běh povolil, okres mostecký, který má asi přímý befel od mistra Kubáta, běh zakázal, takže start musel být přeložen až na hranice duchcovského okresu.

Důvody zákazu byly: že pojem „severští trampové“ je příliš široký a kamarád, který běh ohlašoval, nemůže prý se vykázati legitimací některého skautského nebo trampského (snad myslej UTO???) spolku!!!!

„Ve zdravém těle zdravý duch“ je na všechny strany vyřvaným heslem našich pp. padourů a když chceme heslo uskutečnit, zakáže se nám to, právě jen proto, že nejsme organizovaní trampové.

Podepsané osady prohlašují, že prohlédli tuto politiku padourů, nahuat nás zpět do organizací předvojenské výchovy a prohlašují:

Trampovat se bude
Do padourů — hej rup!!

Azerbejdžan, Konobrž.	Samci, Lom.
Hispisy, Lom.	San Salvado, Košťany.
Jackson, Trnovany.	Synové Hor, Lom.
Johnisté, Lom.	Trestanci, Osek u Duchcova.
Hawai, Hostomice.	Tuláci Severu, Předlice u Ústí.
Madagaskar, Libkovice.	Turkestan, Lom.
Pamir, Lom.	Turksib, Duchcov.
Sport. komise TOV-S.	Zoufalci, Lom.
Potěmkin, Hrdlovka	
Piuppa, Ervěnice.	

OSADA „SLUNCE“ ZVE VŠECHNY KAMARÁDY NA
VELKOU SLEZINU,

kteřá se koná ve dnech 4., 5. a 6. července

v Benešově u Prahy u Petroupíma,
venku v přírodě, stranou od četníků a padourů.
Kluci, přijďte h r o m a d n ě, p o k e c á m e s i a z a-
zpíváme pod volnou oblohou. Kytary, stany a deky
sebou!

výkaz sbírek na čundr do sov. svazu

bude uveřejněn v příštím čísle. Tento týden dělali kamarádi na osadách uzávěrku a sešlo se tolik krejčárků, že cesta je již zajištěna. Pošete rychle zbývající vybrané obnosy.

do podkrkonoší!

Na náš první potlach zveme všechny podkrkonošské trampy, jakož i kamarády z Boleslavi, Bakova, Turnova, Hodkovic atd.

Potlach koná se 11. července večer v Bozkově u Farských. — Dřevo si vezměte s sebou! — Stanice dráhy Jesseny nad Kamenicí. O nocích postaráo.

K článku, uveřejněnému dne 17. června ve „Več. Čes. Slova“ prohlašujeme, že žádných zpráv novinám nezasíláme, zvláště ne tomuto časopisu.

Považujeme tuto zprávu za vymyšlenou.

Za osadu „Gumarad“   Mrož.

*Všichni na velký potlach osady „Somráků“ ve Vlašimi v restauraci „Na knížeci“, v sobota 18. července!
Sraz na nádraží ve Vlašimi.*

**Každý tramp vždy vědět musí,
kdy mu jezdí autobusy.**

Jasně a důkladně to říká příručka

**Autobusem
do okolí Prahy**

160 stran.

Brož. Kč 18.—.

43 říd. řády.

Stručné popisy výletů

3 přehledné mapky. — Plán elektr. drah a autobusů hl. m. Prahy. — Poštovní automobilové trati v ČSR. — Autobus. trati v okolí hl. m. Prahy.

Nakladatelství „Orbis“, Praha XII., Fochova 62.
Na skladě u všech knihkupců.

Boxing & Athletika & Football

běh — sever

I. trampský propagační běh na severu 21. června 1931, Lom—Osek—Hrdlovka—Duchcov.

Trať dlouhá 10.8 km musela být v důsledku zákazu běhu mosteckým polit. úřadem posunuta až na hranice okresu duchcovského a měřilo pak 9.9 km. Ke startu se dostavilo sedm hlídek.

V ý s l e d k y :

Osada	min.	vteřin
Johnisti, Lom	37	—
Hawai, Hostomice . .	39	30
Potěmkin, Hrdlovka .	40	—
Synové hor, Lom . . .	41	—
Zoufalci, Lom	41	30
Spojené Osady	44	30
San Salvador, Košťany	46	—

C e n y :

1. Putovní vlajka TOVS, os. Johnisti, Lom.
2. Chlebník (od sport. záv. p. Kordy, Duchcov), os. Hawai, Hostomice.
3. Trampská kniha (od knihkupectví p. Vlasáka, Duchcov), osada Potěmkin, Hrdlovka.
4. Trampské tričko (od sport. záv. p. Kordy, Duchcov), osada Synové hor, Lom.

Zájem o běh byl, vzhledem k relativně malé propagaci, mezi veřejností dosti velký a na start se dostavilo v Lomu, ačkoliv start musel být v důsledku zmíněného zákazu přeložen kus za město, mnoho obecenstva a běh sám byl pak v Oseku, Hrdlovce a Duchcově sledován s velkým zájmem.

Pokud se týče zákazu, poukazujeme na přijatou resoluci.

Děkujeme všem dárcům cen za porozumění pro náš sportovní podnik, dále správě Děln. domu v Lomu, za bezplatný nocleh závodníkům, dělnickému klubu cyklistů v Lomu, SSP v Hrdlovce a proletářské mládeži v Hrdlovce a Duchcově, jakož i všem kamarádům a kamarádkám, jejichž vydatnou pomocí byl náš první sportovní podnik s úspěchem uspořádán.

Sportovní komise TOV-S.

flink z hawaie:

už je po běhu

Když jsem byl ve čtvrtek před propagačním během v Duchcově na potlachu, mé srdce, srdce naivního trampa, plesalo radostí, když jsem sledoval hlášení osadních hlídek na náš běh. 20 hlídek bylo hlášeno. Já

isem měl radost, že tento opravdu náš podnik se zdaří a poslouží svému účelu.

Myslel jsem, že nebude osady, nebude trampa, který by nepřišel a svou účastí nepřispěl ke zdaru podniku.

Však skutečnost byla jiná. Nikdy jsem se tak šeredně nezklamal v předpokladech, jako nyní.

Jaká byla skutečnost?

Když jsem přišel s osadou v sobotu večer do Lomu, do Lid. domu, vítala nás parta asi 30 trampů, mezi nimiž jsem marně hledal nějakou známou tvář. Ano, byli to skoro sami noví trampové, dosud nehlášení nebo nově hlášení do TOVu, kteří se domnívali jako já, že podnik TOVu je podnikem jejich.

Ráno před během se hlásily hlídky. Startovalo 8 (slovy: osm) hlídek. Kamarádi, je to číslice hodná všetrampského podniku?

Pak jsme běželi. Viděli jsme, že podnik by byl splnil úkol, který měl vykonat.

Zástupy lidí u jednotlivých kontrolních hlídek v místech, kudy jsme běželi a u cíle, jsou toho dokladem.

Kde však byli ti, co měli propagovat?

Kde byly masy trampů, kde byly osady hlášené a mající zástupce v TOVu?

Kluci, vždyť se neběželo pro ty výsledky a pro ceny. Proč jste nezavodili? A když už jste nechtěli zavodit, proč jste nepřišli? Aspoň přihlížet, podpořit svoji účastí.

Kde byly staré „populární“ osady severu?!

Jednotlivci chápali význam podniku. Bylo jich však málo. Přišli kamarádi až z Ústí, Terezína atd. (Tuláci severu, Johnny). Tím hůře však pro vás, kteří jste přímo z Duchcova, Mostu, Hrdlovky, Teplic, Košťan, Řetic, Trnovan, Oseku, Lomu, Želenak, kteří jste to měli takřka u huby, že jste se dali zahanbit. Ti z daleka věnovali rádi čas, nelitovali cesty, aby přišli a vy (až na malé výjimky) jste nepřišli, mysleli jste si, že je škoda neděle.

Kamarádi, kluci zlatí, vy všichni jste přece odhodláni, bojovat proti paďourům, hájit své skrovné právo na neděli, vodu a les. O tom jsem přesvědčen.

Kluci, uvědomte si však, že bojovat se musí přímo, s oběťmi. UVědomte si, že propagace je hlavní složkou našeho boje.

To byl účel běhu: Ukázat naši sílu paďourům, získat široké vrstvy lidí pro naši věc, získat nové kamarády.

Kluci, to je taky boj proti paďourům.

To si uvědomte a myslím, že při příštím našem podniku to bude trochu jinak vypadat.

Osada „Turksib“. Duchcov, přijme několik kamarádů do volleyballového družstva. — Trénink každé úterý a čtvrtek na hřišti u Remisku.

Osada „Red Boys“ (Jarov) přijímá nabídky k volleyballovým matchům na své i cizí hřiště. Pište na adresu: Jar. Meixner, Nusle, Palackého třída čp. 325.

Wolleyball.

Osada Stron-heart—Kozáci 9—15, 15—11, 15—6. Začalo se hrát dosti pozdě, takže 3. set byl dohráván za tmy. U Kozáků vynikl Pečeně ze Strakovky, který umí dokonale zalejvat, takže kluci ze Strog-heart byli s toho celý mokří! U Strong-heart řádili „dva nejhezčí kluci“ ze Strong-heartu Berta a Horák.

Bartel.

Prohlášení.

K prohlášení osady „GIGANT“, která vlastní vinou vypadla z naší volleyballové soutěže a nyní prohlášením v „Rudém Večerníku“ snaží se vinu svést na jiné, konstatujeme:

Za přítomnosti všech osad k soutěži přihlášených bylo odhlasováno, že nedostaví-li se soupeř včas k matchi, prohrává 2 : 0. Hlasováno bylo téhdá jednomyslně. Byla s tím srozumněna i osada „GIGANT“. Zmíněná osada měla hrát s osadou Westend a ač se mohla dostavit již den před matchem večer. neučinila tak, jelikož jí scházela jeden hráč. Osada „GIGANT“ přišla k matchi kompletní až druhý den, ale místo v 9 hod. ráno teprve něco málo před jedenáctou v době, kdy již osada Red Boys hrála oprávněně místní finale s osadou Westend, která bez boje (jelikož se „GIGANT“ nedostavil) postoupila do dalšího kola.

Osada „GIGANT“ místo doznání své chyby, utekla se k publikování případu v čas. „Rudý Večerník“ na ten způsob, že jí bylo ukřivděno. Je to nekamarádské jednání, které naši věc může jen poškodit.

Odmítáme jakýkoliv podobný útok na naši soutěž, která byla vedena naprosto v kamarádském duchu.

Prohlašujeme, že jsme podobné prohlášení doručili redakci „Rudého Večerníku“, která je bohužel netiskla.

Sportovní komise.

tulák Terry:

život a hvězdy

Život jde stále svým tempem.

Lidé vytvořili dokonalou techniku, která vyházelá dělníky z továren. Stroje jsou totiž poslušnější. Dokud mají hnací energii a jich součástky jsou vedeny v pořádku, jdou stále, bez odmluv a reptání. Výrobky jsou sice seriové a netrvanlivé, ale dnes je to jedno, lidstvo má smysl pro praktičnost. Není nutno dělat umělecké věci.

Roztrhá-li se Bafova bota, netřeba se rozčilovat, nova stojí sedmdesát kaček. Naopak, čím častěji se musí kupovat, tím více se podporuje zaměstnanost.

Pro tyhle maličkosti jde život rušeně.

Na večer pak, je-li jasná obloha, svítí hvězdy, někdy i měsíc. Svítí do ztichlých lesů a zadumaných údolí, svítí na bílé vesničky a šeda města, na vily bohačů a činžáků chudých. Na parečky v parcích, nekonečně se libajících a na hubena těla nezaměstnaných, hledajících zastrčené lavice ke spanku. Jen někteří berou podporu. Ostatní jsou hříčkou nahody.

Za takovýchto hvězdnatých nocí, kdy člověku spokojenému se vkrdá do duše romantika, zda se život těm druhým těžkou chmurou, dusící je na každém kroku. Svaly jsou nevyčerpané, ale nervy ubíty k sešlání. A spanek, který má osvěžit, je neklidným, protože žaludek chce býtí naplněn.

Ráno, když hvězdy vyblednou na obloze, je nutno vstati a shaněti se po něčem k jídlu. Nezaměstnaní místo ranní modlitby obvykle proklínají a zbytečně zatinají pěstě. Stunce jim přináší nova muka.

Láce a smysl lidstva pro praktičnost je vyhnala od pracovních stolů, poslední peníze, hozené drze šetovými sluhy se rozběhly neobyčejně rychle. Továrna zavřela svá vrata a k vyhozeným pronikly jen zvuky zracionalizovaných stroju.

Kousek dale se leskne Bafova prodema. Na pohled krásné zboží, ale — podívej se na své boty, zde před měsícem koupené; nepoznávaš jich. A přece, když jsi je kupoval, velebil jsi tvůrce stroju, protože ses domníval, že vyrábějí tak krásné a laciné boty. Ale zapomněl jsi na to, že i Bafa musí vydělávat — dokonce hodně. A k tomu potřebuje jen par dělníků.

Snad i ty jsi se stal zbytečným, protože tvoji práci, kterou bylo nutno se učít tři roky a po několika dalších vydělávat par korun, nahradily lehce automaty. A musíš uznat, že je to krásný vynalez, který může lehce ovládnouti i méně kvalifikovaný. Není třeba tvých rukou, jen pozor na mozek, v kterém se mohou rozvinout nebezpečné myšlenky. Musíš proto chdpat, že bezpečnostní orgány tu nejsou pro legraci a že vlast potřebuje tvé trpělivosti. Tedy, zatnout zuby a držet.

A potom na večer, až budou hvězdy svítit a měsíc se vyhoupne nad mraky, musíš zapomenout na všechnu

bidu, na strádání a starost. Tato romantika tě ma ukolébat do sentimentality, maš se cítit spokojeným, ale ty, přes všechny marné snahy to nedokažeš. Tvůj prázdný chlebník tě nejlépe přesvědčí o spojitosti k hladovému městu, kam se musíš zase navrátit.

V bezmocném vzteku bys nejraději rozbil celou tu oblohu, hvězdy i měsíc, ale — což tebe provokuje jen jejich ztrnulé a bledé světlo?

A neprovokuj tě četnici, policajti a ti, jež jsou jimi chráněny? Pozor, oni vědí, že ty maš vztek, ale radují se tajně, vyhrožuješ-li jen nevinným hvězdám. Snad si tím ulehčíš, ale balvan, tisnici tě denně vic a vice, neschodíš.

Tvé svaly odpočívají a pochopíš-li jednou, že je čeka tuha práce a že je ještě mnoho těch, vyhrožujících bezmocně k obloze, staneš se chladným. Daš se s chutí do tvých nechapajících kamaradu.

Život jde dale svým tempem, lacc a fórové výrobky se množí, automaty rostou, nepracující také.

Život jde sice svým tempem, ale situace na zemi se stále měni. Zda se, že dostaneme mořskou nemoc. Hladina se totiž silně houpá.

Dobře.

Až se rozhoupá do netušených rozměrů, pamatuj si, kamarade, že i ty hvězdy a měsíc nebudou již svítit tak ztrnule. Jejich světla se promění v proud hřejivého tepla a ty konečně pochopíš tu jejich romantiku a budeš spokojenějším.

— Hned půjete se mnou, já sem slyšel, že máte v boudě nákoa pálenou magnesi!

Marie Mikešová

obchod elektrotechn. a sport. potřebami,

Pankrác — Benešova 80 n.

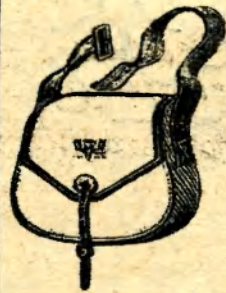
I jmul se dobrý tramp Máčka dáti hádanku:

„Ty, Sračko, esli pak víš, co by napsal Dvořák, kdyby dnes žil, na místo Humoresky?“

Sračka nic.

„Inu, kanadskej žertík, ty chytřej!“

an.

Největší výběr

originál. dílebník
má

„Canada“

Vinohrady,

Šafaříkova 1

- *Můj brácha přijde každou minutu.*
 — *Ježíšmarjá, kolik vlastně máš těch bráchů?*

- *Kam tak letíš?*
 — *Psát censorovi.*
 — *A co?*
 — *O předvojen. výchově do Trampa.*

Trampa boli každý úd, nenosí-li botky Hood

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve všech obchodech sport. a s obuví. (Od 19.—29.—, 39.— atd.)

Nazdar bratří! Nepřijeli s vámi taky „Bratři Karamazovi“?
 „Děti lesa.“

jak vzniklo slovo trampota?

vedecká črta od allana

Mimochodem se vám přiznám, že píšu historický román „Sesterstvo“ a že náhodou, jak jsem čerpal ve starých archívech prameny, našel jsem toto (listina je ze 14. století):

„Dobryj živiše (= žil) člověk, kterýj trampovat se nestydiše. Jmen jeho biše Ota. Onóbrž tramp Ota nestydiše s noikami pouučnyumi se prochaziese a podobná neřadstva delajše, tu velkomožnyj pán, pan markrabě Bubák, zakaz velikýše dadýše. I trampovi nastališe zli ánové a neštěti různýše no nonuse. A od oněch časuóv, všelikým neszum a muvium strasum se říkajet trampota, totoť jesti staženíje: tramp Ota...“

Tuhle vzácný pergámen končí. Douám, že jste všichni rozuměli a že nyní víte, že trampové už byu ve 14. stol. a že je různu bubáci už tenkrát pronásledovali, takže zakaz kupaťuv není nic nového. Je to obyčejný plagiát z doby markraběte Bubáka.

Technické obtíže!

jsou obligátní omluvou při nevyjití časopisu. Skrývá se za těmito dvěma slůvky zpravidla nedostatek peněz, což u nás, trampů, je něco tak samozřejmého, jako bílý flek v každém čísle „Trampa“. Nemáme subvencí, nemáme provisi ze státních dodávek, nemáme obrazy, na které by nám někdo půjčil, máme však čtenáře, z nichž dobrých padesát procent je nezaměstnaných nebo tak placených, že koruna za časopis znamená pro ně mnohdy zřeknutí se oběda nebo večere. Je samozřejmé, že sociální úroveň kamarádů odráží se i v našich platebních schopnostech a tiskárna není sentimentální, jak písničky „Zeleného kruhu“. Musíme platit číslo předem, zatím co peníze za něj dostaneme v nejlepším případě za měsíc. Liknavostí těch, kteří mohou platit a placení odkládají, přivádění jsme do situací, které znamenají mezeru v pravidelném vycházení.

Kamarádi, osadní kolportéři, předplatitelé, zaplaťte ještě dnes to, co nám dlužíte, plaťte další čísla pravidelně a přesné vycházení časopisu je na několik let zabezpečeno!

Věnujte více času k získávání nových odběratelů. Získáte je snadněji, než třicetikorunovou pokutu za nedovolené táboření, když je pouze upozorníte na to, co vám dnes prozrazujeme:

Trampská delegace do SSSR odjezd!

Čtrnáct zvolených delegátů, čtrnáct mladých kluků z vašich řad jede do neznámé země, do země s jiným společným řádem, aby již počínaje příštím číslem, podávalo v každém čísle „Trampa“ svůj raport, zprávy a reportáže, nezakreslené strachem měšťáckého žurnalisty či řemeslného politika. Budete týdně sledovat jejich cestu, budete týdně ve spojení s kamarády vzdálenými tisíce kilometrů v zemi, která nutí svět, aby o ní denně hovořil.

Tlumočíme vám pozdravy delegace, která neměla ze známých důvodů možnosti s vámi se veřejně rozloučiti a vyříd'te všem, s kterými přijdete do styku, poslední slib delegátů:

„Přivezeme vám pravdu!“

O všem ostatním a o posledních událostech v trampingu pohovoříme si na

velikém potlachu

tento pátek, 10. července v Národním domě na Vinohradech v 7 hodin večer, kam musíte přijít každý, kdo se považuje za trampa!

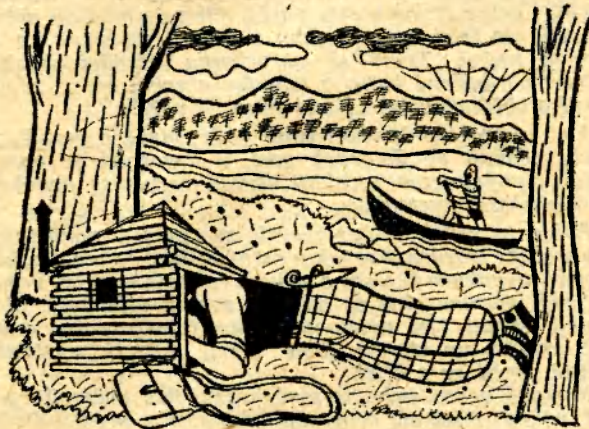

SPOJENÉ TRAMP. OSADY: HAWAI, GUMARAD, SONG-BOYS, HLEMÝŽD, KAVKAZ pořádají v sobotu dne 4. července 1931 v restauraci Koloseum v Edenu

TRAMPSKÝ VEČER

Na programu:

Nové písně z osad,
Tramprská scéna. Účinkují kamarádi z pořádajících Spoj. tramp. osad.

— *Seš v boudě, Pepíku?*
— *Jo!*

— Kluci, máme jenom pět kostek cukru, tak si o něj budem hrát na „společenský řád“. Já sem buržoa a vy jste proletariát.

Několik facek.

— My ti dáme, holomku, chtít sežrat všechno sám!

Ohromná vlastenecká paráda. Do města se očekává návštěva ministra-agrárníka. Malí čeští člověkově stojí ve špalíru, který je samozřejmě prošpikován fízly, policajty a slzotvornými stříkačkami. Vedle jednoho „nenápadného“ fízla stojí tramp, furt sebou vrtí a konečně povídá:

— Zatracený prase, ten nejde dlouho!

Fízl vyskočí, zadupe, sezelená a zařve:

— Ty všiváku, koho si tím prasetem myslíš?

— Frantu, povídá trampíř, von mi má přinést růže pro pana ministra.

Kravál, lidi mají psinu a fízli se hledí ztratit.

I ozve se za mizejícím otázka malého trampa:

— A koho voni myslí, pane nenápadnej? m.

V životě může člověk projet buď několik 1000 km anebo také několik 1000 Kč.

„Šmarjápano, Johnny, tady leze šváb po stropě!“
„Tak ho zašlápni jeskyňko a něv!“ lord.

Šéf: „*Jak to, že přicházíte o tři čtvrtě hodiny pozdějš?*“

Jugl: „*šim, já spad se schodů.*“

Šéf: „*Nesmysl. To přeci netrvá tři čtvrtě hodiny!*“
Redskin.

Šerif: Bugire, tady předseda si stěžuje, že přicházíš pokaždé pozdě do schůze.

— Jó šerife, za to já nemůžu, poněvadž voni dycky začnou dřív, než já tam dojdu. lord.

Starej Parlásek zatlouká v novostavbě do zdi hřebík na obraz.

Někdo zaklepá, vejde souseď a ptá se uctivě:

„Promiňte, že vyrušuji, ale dovolil byste, abych si z druhé strany na ten hřebík pověsil zdrcadlo?“
m.

Feri a Tlasko se rvali. Přiklusal šerif:

— Co se perete, smradí?

— Hlásím šerife, že mi Tlasko hodil chleba do vody!

— S úmyslem?

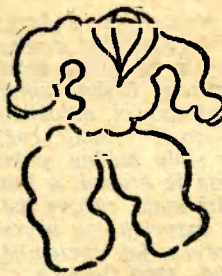
— Ne, s rokfortem.

lord.

Pan Kubát Vám zakázal

chodit v nedostatečném úboru.
KAMARÁDI A KAMARÁDKY,
nemáte toho zapotřebí.

OBJEDNEJTE SI U NÁS

okasní tepláky

místo 70.— Kč

celý oblek za Kč 36.—

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.
NAHODILÁ KOUPE. TRIČKA WILLIAMS
OD 7.— Kč. NOVÉ DRUHY TRAMPSKÝCH
KOŠIL VE VŠECH BARVÁCH, NOVINKA, OD
23.— Kč. — POUZE U FIRMY:

Tramprský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

plující maloměsto

V Bratislavě v Cukrové ulici se rozloučíš se železným lůžkem, dávajícím ti dva, tři dny odpočinek (a Kč 2.—). Konec koncu jsi rád, že už přijíždí loď, neboť ducha-prázdné zřevy turistů-kilometrozroutů s odpornou nahatostí tenkých kolen delaly ti život těžším.

Pod mostem, vedoucím na Petržalku, jakýs takýs přístavní život, rádo by budapeštský, rivalita maďarská dělá slovenské metropoli těžkou hlavu, statnu člověk vám bude jistě ukazovat, jak ohromný kus práce tu Češi nadělali. Opravdu, tu a tam rachotí parník, tu a tam nakladají uhlí, skřípou jeřáby, nakreslené do nebe tenkou, určitou černí, ne pětiletka, ale dvanáctiletka, ovšem trpšachi. Slovenský ráz města je nepatrný, křečovitý boj Čechů o toto zdaní se rozbíjí o šedivý klid německo-maďarského života. Dunaj, žlutozelený, věčně kalný, pádí stejně za „slobody“ jako za maďarského jha, a v něm taučí rozplyhle obrys bratislavských Hradčan, Děvina, jež městský žargon nazval nelichotivě „obracenou postelí“.

Ještě pasová a celní prohlídka, která, kupodivu, se spravedlnosti u statních organů nepochopitelnou, odbude se, jde-li o osuňtého trampa, benevolentním mavnutím finančně-strážné ruky, zato však okuřeným, svědomitě nápaknutým měšťákům naaeta mnoho starostí. Celníci prošťourají všecken obsah Vulkanu, vše obrátí vzhůru nohama, objeví se střeva zavazadel v podobě bílých podvlekaček nebo ružových kombiné.

U silného, železem ztuženého přístavního můstku stojí velký, okatý parník s vlajkou Rakouské Dunajské Paroplavební, v nakládání zboží zní světoobčanská vřava, už skoro na mou duši přístavní. Lidé se pomalu sunou na loď, důstojník trhá usiky a zpěvavou maďarštinou cosi vykládá.

Konec, patetické mávám šatky, loď je uvolněna, jedeš po amajské pěšině, která tě zaveze na černomořskou silnici.

Jsi ve „zdech“ lodi, nikterak malý, prostor snese ct-nact set lidí. Třetí třída je na zádi, na palubě, obecnístvo se utabořilo po různých koutech, i uprostřed, lavičky oddělují skupiny. Nastává ltačení, uae se tisni jako herinci, shaněm rozkladačích, červených seatek stalo se takřka sportem, pět židliček, položeno vedle sebe, tvoří již pohodlné lože.

Bulharští studenti, jedoucí na prázdniny domů, obsadili záď. Společnost Srbů a Rumunů je v mezpalubí u stěžně, ostentativně křičí a gestikulují. Maďaři hledí posupně a nepřátelsky a tvoří nepřístupný ledovec.

Čechoslováci. Dámy mají barev nebo barevně šerpy přes své trvalé ondulace, tváři se vřidně, srdečně a přeci distingované. Panu navlékli pullovery, pumpky, na kabátech sokolské odznaky a v ústech zdravý český humor. Vtip stihá vtip, stisky rukou, nabízení cigaret, milostiva, četla jste již „Z českých mlýnů“ — to je švanda, což? Každý se teší na Varnu, Varna se stala módou stejně jako Mahnska nebo Dubrovnik, Varna je krásna, a Bulhaři, hoj, junaci, považte, vytiskli nám malé, ružové listky s informacemi o pasu ve třech jazycích, na prvem místě čeština, sice zkomolená, ale přece, jak roztomilá! (Každého léta navštíví Varnu na 1000—1500 Čechů.)

Parníky, jedno- a dvoukominové mají, kola flukou do vody. Stožary třepotají vlajkami podanajských stáží. Kapitáni se zdraví s obřadností přímo namořnickou a ňde, kteří se jaktěživi neviděli, mávají si na pozdrav.

Na vodách stojí avazane koraby, vodní mlýny, veliká kola se pomala otáčejí, s lopat kanou do vody zlaté slzy. Strojovna roztrása loď dutými udery, a kominu je smrtelné vedro a na světle šatečky dam padají ohavné saze.

Maďarští skauti, na prsou hakový kříž, na baden-powellovských širácích červeno-bilo-zelenou stuhu, uniformy takřka vojenské. Nikoho si nevyšimají, nikdo není člověk, jenom na matrosa se zasměji a vykřiknou, je to muž jejích naroda, vřáde dá pokyn, tichý a přísný, a víčata i vici zavřou stramm pochodovou píseň, končíci slovy hip hard, tvrdými jako zeď.

Němečtí turisté dojdají své skřvy, namazané marmeládou. Vybalují se tvrdá vejce a konzervy. Mladí hoši, klasické germánské typy, jako z kamene řezané (plavé hlavy zastříhnutý naa ušima dokola), kontrastují s důslednou ošklivostí německých děvčat v strašlivém dirndlu. Plochá prsa, hubena, pokřivená lýtka, píhy a rezavé vlasy snoubí se dojemně s maloměstskou, nudnou počestností.

Hoši dojedlí chléb, dolízali marmeládu a otrěli si ruce o kalhoty „pullitraky“. Naladili si housličky, kytary, mandoliny a zapěli cosi, co udělovalo z paluby buršackou knajpu. Maďarská hraběnka, krásna, namalovaný kýč v tmavomodre robě, apladuje vznešeně s kapitanova muškou.

Čechoslováci snaží se být klidnými. dámy imitují vznešenost maďarské hraběnky, panové leští oznaky a chrlí další vtipy. České bratrství se projeví v rozhodné chvíli, Čech v cizině bratra najde, lidé se navzájem předstávají, ale jejej, vy jste taky z Prahy, no slava, to je vas tu hodně. Tvoří se nerozborna národní skupina přesně ohraničená kuřy a tlumoky a zpíva se, že zdaru dosti problematickým „Pasol Jano tri voly“.

Loď vyjíždí do široko rozlité vody, nízké a bezútešné břehy ubíhají do dalekých pust, u napajedel se pasou stada černých krav, strakati uherští hřebci se podobají cowboyským mustangům.

Kolem se míhne vlečný parník, za nim jest nakladních korubů bez stožárů, úzkých a černých jako rakve. Čechoslováci vypuknou v jasot a mávají rukama i šatky, neboť na zádi parníku chvil se národní prapor republiky. Maďarští skauti čim výmluvne gesto rukou, palec dolu, což značilo ve starém Římě smrt, někteří vystřekují hýždě, smějí se a křičí.

Nastává večer, nebe je plne hvězd, lidé počínají opět jst, někteří ještě ani nepřestali. Restaurace první i druhé třídy jsou nabitý, čišník nese kouřici se porculán, ve foyeru u schodiště hraje gramofon. V maličkém bytě o jednom lůžku, v místnůstce, male jako záchod, plně hrnečků a nevkusných tret „au souvenir“, sedí člověk ve tezu, nemladý, nestarý, kouří nargilé a prodává pravou „turskou kávu“, medově sladkou a hustou. Čmudí ji na ohništi z dřevěného uhlí, do plechového kelímku o dlouhe troubeli nasype směs kávy a drobného cukru, spaří horkou vodou a necha povarít. Při tom nam pěti jazyky nabídně „stříbrný“ handžar nebo pohled na zlatý roh, hrůzně pomalovaný zapadajícími červánky a blankytnou vodou. Koupíte, nekoupíte, ukloni se, pěti jazyky poděkuje, věřte mu, že je turek

Kouř parníku zahaluje zčernalým pruhem mléčnou drahu, světa v kabinách zhasínají (kabina II. tř. stojí 30 Kč denně kromě lodního listku), překlopýtáte těla spáče, ležících na zemi, na lehátkách i na červených židličkách. Skauti si zalezli do lodních plachet na zboží, turisté mezi bedny, na lavičkách zůstali jen milenci a neurastenukové.

Dole, ve velké, společně kabině (zdarma) je nepopsatelný zápach, leží tu hlava na hlavě, tělo vedle těla, poloostrojení pasažéři, kteří byli nahore, na palubě ohrazení rasovými nebo sociálními rozdíly. Maďaři, Němci, Srbové, páni mají povolení kalhoty, z ponožek se derou palce, dámám div nevypadnou z práda prsy a sukně se jim vyhrnuly (pane Kubát!) k bokům. Zamřížované žárovky osvětlují prostor mezi jednotlivými čtverci strojních trámů, je to smradlavý, malebný obrázek, ti lidé, vpleteni do sebe v demokratickém spánku. Ještě než jdeš spát, konstatuješ s veselým úsměvem, že ona dáma-sokolka, jež ti svoji vznešeností nahnala husí kůži, zdůrazňujíc nezbytnost mořských lázni pro lepšího člověka, leží nejníže.

Výborné játrové paštiky
konzervy a suchý salám
u Jaroslava Řitllga, Žitkov, Bořivojeva 34

— Máucta, prosil bych deset deka skautskýho jamboree.

— Čeko?

— Koniny.

nepolitický tramp

epigram

Já do lesa nepojedu,
do lesa se neženu,
za korunu deset straším
malé děti v Edenu.

MIŠK.

resoluce

Spojené osady Údolí Zlatého Opojení usnesly se jednohlasně na slezině 27. června na této resoluci:

Stavíme se pevně za náš orgán čas. „Tramp“ a obracíme se proti všem zrádcům, kteří chtějí různými společnostky a kluby weekendistů prolomit bojovnou frontu trampů.

Stavíme se do boje proti předvojenské výchově a všem vojenským organizacím (Sokol, D. T. J., Střelci, Nár. Garda atd.), do kterých mají býti trampové zahrnání, a do boje za volný tramping.

Spojené osady Údolí Zlatého Opojení (Zlaté Opojení, Viking a Rudý Tank).

— To se těším na jídlo!

— Na jaký?

— No, v „Českým Slově“ psali, že za několik let bude po krizi a nezaměstnanosti.

Všem trampům stanařům
chaty i chýše po

„Tramp“

dršťkové
dobře se dýše.

Ochutnejte, rádi si zase koupíte.

NSU

motocyklem do každého terénu, do každé osady, ke každé chatě. Spolehlivě, jistě, pohodlně a rychle. Zástupce Oldřich Řezáč, Smíchov, Nádražní ulice č. 13. Tel. 45071.

drby z osad a čundrů

TENTO TÝDEN

32 nových
osad!

Tento týden mohli bychom s novými osadami hrát mariáš. přihlásilo se jich tentokrát 32 nových.

Z Prahy se hlásí: „Manhattan“ se šerifem Brandym: osadní blb je pryč u nich pan K.... — Zrzek Tulák oznamuje zrození party „Tuláci Života“. Dále osada Maia-kovský. — Pak se nám narodila skutečně nejmladší osada a sice osada školní kluků z III. měšťanky v Dejvicích, zvoucí se: „Děti lesa“. Vzpomeňte si na své mládí a vemte tyto hochy mezi sebe. Zvete je k sobě na osady.

Z Nymburka hlásí novou os.: „Blue Horizon Feilovs“.

Mladá Boleslav hned tři: Dívčí osadu slyšící na jméno „Rudošky“, dále „Alt-Wark“ s šerifem „Vožralým Tomem“ a bouřlivá „Tichá Sedma“.

V Benešově nová os. „Slunce“, která zve současně všechny kluky na slezinu ve dnech 4., 5. a 6. července v Benešově.

V Oldřichově scukli dohromady partu „Ztracené Mládí“.

Rakovník a okolí má tento týden rekord: hlásí 8 nových osad. jsou to: „Silver Kaňon“, „Netopýři“, „13. výročí“, „Na Rudé Skále“, „Damai“, „Reipalové“, „Košilatel Kaňon“ a parta silničích.

Lom na severu hlásí opět jednu: „Manitou“.

Z Telče řve do světa Ahoj! nová: „Postrach lesů“.

Ze tramping pěstuje i čl. armáda je vidět z toho, že se v Litoměřicích scukla vojenská os. „Malýho Žoldu“.

V Brně křtili tento týden následující: „Kentucky“, „Bloody Fox“ a „Údolí Netopýřů“ se šerifem Robinem Zbojníkem.

V Břeclavi vypukla náhle nová jménem „Modrý Anděl“.

Ostraváci závodí s Rakovníkem a hlásí jich šest. Mor. Ostrava: „Vlčí Běsy“, a Vítkovice: „Tom-Ba-Ko“, „Peri-Bonka“, „Mai-Wong“, „Tahiti“, „Tampiko“.

No jó. Sázava na konec, v Lukách pod Medasem spatřali osadu „Merri Boys“.

Minule bylo hlášeno, že „Čundrajičci Mameluci“ vznikli v Hostivaři. nevěřte tomu, ti patří vlastně do Mladé Boleslavi. Právě tak „Canada Riders“ nepatří do Přerova, ale správně do Lipníku.

Napříště budeme otiskovati nové osady z Moravy v brněnské stránce, z níž uděláme postupně stránku moravskou. Ovšem pak to budou dvě stránky. *

Redakce volá!

Všechny osady, nové i staré, ohlaste ihned správné adresy, na které vám máme psát. Pochopitelně jedná se o osady stavící se za náš časopis a za T.O.V. Za 14 dní otiskneme úplný seznam osad, které se dosud do T.O.V. přihlásily. Do seznamu dáme pouze osady, které se ozvou. Napište nám:

1. Misto, odkud jste.
2. Kam jezdíte.
3. Kolik kluků máte v osadě.
4. Adresu vašeho šerifa.

Tak koukejte sebou hodit, stojí vás to jen kačku za známku, a to vám redakce vynahradí tím, že každé osadě dopíše a — pošle hezký dáreček.

Kluci z Utahu, Havranu atd.!

Kluci, je mi vás líto, přesto že jste, jak se říká, s druhého břehu. V Praze je koloniální výstava, Praha nesmí zůstat pozadu, no jó, ale co vystavovat, kolonie nemáme, leda bytový v Libni atd. No tak co, máme tady ty trampy, sice my sme psali před 2—3 roky o těch jejich orgiích, no, ale to nevadí, vod čeho máme „nepolitické“ „Naše Osady“. Tak uděláme v Edenu „Trampský týden“. Budou vás tam ukazovat jako něco, co tu ještě nebylo. Kluci, vy, kteří utíkáte z města, kteří jste před 2—3 roky páchali orgie, jste najednou dobrými atrakcemi. Celý týden a po dva svátky máte se ukazovat, místo jet na osadu. Nemyslete, že je to vaše škoda? Vždyť je to jen proto, aby se ukázalo Melantrichu, že někdo ještě věří „Naším Osadám“, že někdo se na jejich houpání chytne. Proč nenapišou něco o té nucené docházce do Sokola atd. od 18—20 let? Vždyť jsou toho plné noviny, že už je to v ministerské radě! Ani řádky jsme o tom v „Našich Osadách“ nečetli. Kluci, rozmyslete si to, neboť nejdřív jste se padourů zbavovali a teď se jim budete ukazovat. Jak vím, v Havranu je většina proti tomu, ukazovat se tam, a Song-Club taky není jistý. Tak, kluci, neblbněte, ať tam dou radši ukazovat pana věčného trampa ze Ženevy, pána s veverkami a poctivou se šaraticí a ne vás.

Ahoj!

Brandy.

salonní trampové mají „trampský“ týden

V pondělí 22. t. m. četl jsem plakát, na němž bylo natisknuto: 29. června až 6. července trampský týden v Edenu pod protektorátem „Našich Osad“. Program: Football, wolleyball, potlachy na laguně, trampská revue, promenádní koncert, trampský kabaret, potlach osady Hurikán, potlach osady Utah, Láška na farmě a jako vrchol všeho pečení celého vola.

Já myslím, že by nevadilo, kdyby se tam peklo těch volů víc. Pánové, ještě vám tam chybí: Tahiti, ostrov hříšné lásky a nějaké nahé tanečnice a máte originál trampský program. Inu, móda je móda, když může být bílý týden, tak proč by nemohl být i trampský týden a proč by nemohli být i salonní trampové, kteří by pořádali trampské týdny, kursy společenské výchovy, nedělní kursy moderních tanců, ohňostroje a la České slovo a pod.?

Neškodilo by těm pánům „také-trampům“ připomenouti, proč vznikl tramping. Já myslím, že to byl jakýsi návrat k přírodě. Útěk z organizací, z měst a fabrik. Útěk dělníka do přírody, aby tam ztrávil několik hodin volna a aby se nadýchal čerstvého vzduchu a nabral nových sil k boji o skývu chleba. A teď, když přišel zákaz trampování, kdy dělník po celotýdenní dřině ve fabrice, ve smradu a čoudu, v racionalizačním tempu, hraničícím s nemožností, nesmí jít na tramp, aniž by se nevydal v nebezpečí, že bude zjištěn četníkem a nucen k placení pokuty do 5000 Kč, teď pánové z „Našich Osad“, místo aby proti tomu bojovali, pořádají „trampské“ týdny a pouštějí rachejtle. Jen že nás ty rachejtle neoslepí, my vidíme velice dobře, pánové, kam vaše zájmy směřují, a víme, že tím chcete docílit, aby trampové mysleli jen na „trampské“ týdny a ne na to, že když pojedou na tramp, že je četník sebere!

Pánové, rád bych věděl:

Kdo pořádá trampský týden?

Kdo financuje trampský týden?

Kdo sebere výtěžek trampského týdne?

Na konec vám přeji, abyste toho vola dobře upekli a těm, kdož tam půjdou, hlavně 4.—6. července, aby se také dobře pekli. Batul, s. Sh.

NA TRAMPING TRVALOU

Rozšířili jsme obchod, zavedli nové stroje, zdokonalili výkon

a slevili jsme TRVALOU ONDULAC NA Kč 25.—
Holliny „TEMPO“, Žižkov, Husova tř. 3.
Filiálka: Malá Strana, Nerudova ul. 15.
Než vejdete, pozor na firmu!

BRNĚNSKÁ STRÁNKA rediguje brněnský TOV

Kluci z brněnského „Arkansasu“, kteroužto osadu uvádí stále trampačourský časopis „Naše Osady“ na svých stránkách (dle všeho ji koupili za 100 Kč od Ferry Billa, vyloučeného z trampských řad budějovickými kamarády), zasílali těmto následující ohrazení, jehož znění doslovně otiskujeme.

Tak ve skutečnosti praskají bubliny!

Kluci, prohlédněte, koho zde Brňáci usvědčují ze lži!

plátku „naše osady“ jednou provždy osada „arkansas“, brno

V 11. čísle vašeho weekendistického plátku uveřejnili jste říkání o naší osadě. Na vysvětlenou sdělujeme vám toto: Jsme kluci z továren a dílen, a proto, že po dřině, kterou nám paďourů připravují, rádi se vyrazíme, děláme si psinu z paďourů, kteří nám rádi sednou na špek. Protože ani vy se od paďourů nijak nelšíte, udělali jsme si psinu i z vás, a vy: hup na špek, dopěsek otiskli a kšandu máte uříznutou. Inu, vždyť za chvíli, ve svém zápalu, pomoci paďourům v ochočování mládeže, budete klukům jen pro psinu.

Hergot, přece nemyslíte, že se může tramp bratříčkovat s paďoury a dokonce je doopravdy nazývat kamarády!

Odbírat, či jak vy píšete, rozšiřovat cajtung „N. O.“, tomu jsme na hony daleko. Dostane-li se nám náhodou

jeho numírko do rukou, máme vždy příležitost, použití ho v místnosti opatřené splachovacím zařízením.

Stran Ferry Billa z Budvajuž práme vám, že se zloději nemáme ničeho společného. To kluci v Brně sami s ním již zatočili. Tu stokačku, kterou od vás vymámil a kterou jste nám v Praze z průhledných důvodů darovali, tu nám váš kamarád Ferry Bill zpronevěřil. Kamarádka Anča Šťastná a my všichni můžeme o něm podat řádné informace komukoliv. Jste to ale pěkná společnost, zastáváte-li se takových kluků. Ty vám ze srdce přejem.

Ke konci důrazně žádáme: Netahejte naši osadu proletářských kluků ve vašem trampačourském plátku, nebo budeme nuceni ostřeji proti tomu vystoupiti. Stojíme za „Trampem“ a T. O. V. a s vámi se patlat nebudeme.

Tolik jednou provždy!

Žádáme, aby tento příspěvek byl uveřejněn v nejbližším čísle „Naše Osady“, aby se to nepletlo!

Do paďourů — hej rup!

V Brně, dne 25. června 1931.

Za osadu „Arkansas“, Brno:

Jim, Fredy, Sakal, Tom šeril, Dr. Willi, Chrastitko, Anča. (Kasanovu žádného v osadě nemáme. Kde ho vzali?)

K tomuto prohlášení připojují se i kamarádi z osady Navajo. Jsme právem zvědaví, zda „N. O.“ tento příspěvek uveřejní.

Zase oddací list?

Nevím, co je to vlastně za chášku ti trampové, ale musí to být ti nejhnusnější tvorové pod sluncem. A jak by ne! To přece přesahuje všechny meze slušnosti! Von takovej kluk, místo aby po práci šel sebrat třeba na tensově hřiště míčky, sebere třeba již v sobotu noiku a jde na čundr. A představte si dal. On se nestydí, vzít si s sebou do jednoho stanu! To je hrozně. Však už je nejvyšší čas, že pan Kubat přijel k rozumu a ten zákon o tom zakazu vydal. Měl by však být ještě vstříhší. To je potom nadějná mládež. A co je na tom nehoršího! Věčně si dělají blázny s oddacího listu!

Tak si představte. Jde svaté procesí přes dědinu. Tu taky nějaké hnusnej tramp se ptá venkovského policajta, jestli prej ty mužský a ženský v procesí mají vodací listy. Ještě štěstí, že policajta neranila mrtvice.

Tak vy kluci, ať vám ani nenapadne znepokojoval procesí takovými otázkami! Procesí není přece volné táboření. Tam se zpívají samé svaté, ale kdepak vy holoto trampačka si vzpomene na svatou! Tak až podruhé půjdete na čundr, tak se seďte, nějaký svatý obrázek na tyčku, a Chrastitko vám půjde předřikávat! A uvidíte, že nikoho nenapadne chytit oddací listy. To bude přece procesí a tam pak na pouli jistě nic zlého není!

Vaše Anča z Arkansasu!

Osada „Canada Riders“ v Lipníku vyzývá stejnojmennou osadu v Přerově na cyklistické závody za účelem zjištění, komu vlastně patří iméno

osady. Osadě „Canada Riders“ v Lipníku musíme s politováním oznámiti, že jsme to zvorali my a oznámili jsme založení této osady místo v Lipníku v Přerově. Proto pozvání s díky odmítáme, aňžto jezdíme na kole jako Kubát na koloběžce.

Za omluvení prosí redakce.

Ferry z Budvajuž.

Nenamáhej se zasíláním příspěvku. Neotiskneme ani slovo. Pro takové podfukáře je místo jediné v takovém časopise, kde jsi uveřejnil své příspěvky posledně. Obrát se na ně s důvěrou. Takové charaktery tam přijímají s otevřenou náručí. Bližší ti udá Bob z Hurikánu. Poklona! Redakce.

Osadě Oktabr, Praha, Arkansas Brno.

Přijímáme vaši výzvu k soutěži a do konce měsíce července t. r. splníme následující úkoly: Získáme 5 předpl. „Trampa“, vyberem 100 Kč na čundr do SSSR, 50 Kč na tisk. fond „Trampa“ a získáme 2 osady do TOVu.

K osadní soutěži vyzýváme Benton, Rio Negro z Brna a Rudou zář z Mikulova. Arkansasu připomínáme, že jejich úkoly jsou trochu chudé! Kluci, rozšiřte je! To vám neuškodí! Red Wings.

Co dělá Hodonín? Kamarádi, napište nám do Trampa svoji adresu. Chceme o prázdninách udělat ji ho moravskou slezinu, kde by bylo trampstvo celé jižní Moravy. S hřimavým Aloj! Frank Allan.

Labliku!

Tvůj článek o Neugebauerovi hodně, rozvláčný, byla by jej celá stránka! Neuveřejním. Piš krátce a řízně. Chrastitko.

Anča z Arkansasu shání kolibku...

Přišel jsem do kanclíku a již ve dveřích slyším Anču, jak láteří: — Ježíšmarjá, co je s mojí kolibkou!?!

Chrastitko, celý ulekaný, jí prá: — Kruci, holka, neblbni, já na tobě nic nepozoroval! A nejsem si ničeho vědom!!!

Anča nato:

— Ty osadní bibečku, kolibku se ssacím papírem mi někdo ukradil!! Ferry z Friendlove.

Starší šatstvo, obuv

a veškeré odložené věci nejlépe koupíte a prodáte

„PARTIE“

PRaha VII., Beicredihů tř. č. 40.

Ceníky vetešnického zboží zdarma.

TORNÝ A M E R I C K E U S K Ě 16'—

čís. zorný s řemeny kus 10 Kč

poštní lopatky 5 Kč

a veškeré potřeby pro trampy obdržít nелеvněji u LUD. VIDLAŘ, BRNO ŽIDFNICE, Kuldova 1900. Lékárničky z teletiny, sálky, pitníky, pásy, stanové koilky atd.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Po předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučně tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

HOUSEBOAT prodám. Zn. „600 Kč“.

KDO MĚ NAUČÍ řádně brnkat na kytaru? Značka „Kolík“.

PRODÁM NOVÉ CHATY z la krajín, 3×3 za 1280 Kč, 3×4 za 1700 Kč, koupání, lesy, dobré spojení drahou i autobusem. Dandy Málek, Praha XI., Šlikova 17.

100.— Kč ZA NEDĚLI můžete vydělat. Pište o informace pod značkou „Ihned“.

KAMARÁDI nezaměstnaní, opatříme vám práci. Dotazy v administraci t. l.

Kamarádi! kteří jezdíte na Kocábu, navštěvujte restauraci u Jarošů v Bojanovicích. Obslouží vás nejlépe.

BIO SIBÍR.

Program od 3. do 9. července.
LON CHANEY ve velkoformátu
ZVONÍK U MATKY BOŽÍ.

Osadní pošta.

Tramp není člověk!!!

Stalo se nám tuhle na čundru, že nás chytil hajný. Bylo to pod Hlubokou n. Vl., na Schwarzenberském panství. Šli jsme vozovou cestou, ale přes cestu šel plot a přes ten plot schůdky. Na stromě byla tabulka „Soukromá cesta“, nic víc. To se ví, že jsme šli po těch schůdkách, protože jinak jsme nemohli. Tak jsme šli asi dvě hodiny, když od nás asi 500 kroků jsme viděli druhý plot. V tom se vynořil z houští hajnej s flintou a s čoklem. A kam prej deme. Já povídám: došli do Prahy. On na to, že tady není žádná cesta a že musíme zpátky. Povídám mu, odkud jdeme a že tam na tom plotě byla tabulka „Soukromá cesta“, tak že jsme po ní šli. On zase, že tam byla ještě jedna tabulka „Pouze pro turisty“. Povídám mu, že tedy turisté jsou asi jiní lidé než jsme my. Rozčítil se, zjistil si nás a že musíme jít ihned zpátky. Povídám mu, aby už nás pustil z té obory (jak on to říkal), že táhne je konec. On však ne, postavil se s flintou na cestu a že on tam má inspekci a že musíme co nejrychleji pryč. Já vím, že by s toho měl ohromnou radost, když nás měl vést zpátky (2 hodiny cesty) a proto mu povídám, tak co pane hajný, pustějí nás kupředu nebo ne. Rozhodně ne, povídá hajný. Povídám klukům: Kluci za mnou. Svlékli jsme si hadry a chlebníky, dali na hlavu a hurá, přes Vltavěnku na druhý břeh. Hajný zůstal na nás koukat jako jelen a neřikal nic. Začal nadávat, teprve, když jsme byli na druhé straně a ježen z kluků udělal na něj dlouhý nos. Tak to vidíte, kamarádi, tramp není člověk a když chce jít do lesa, musí mít mimo oddacího listu ještě legitimaci klubu československých turistů.

Pětikoncům a všem ostatním brněnským kamarádům pozdrav z „království“ (Jee, pošli to do Berouna!) — Mikulov: Stando, do Roky ješm nemoh — tisknu ti tvoji spanilou ručku pomocí rotačky. Stejně Ferrymu Avionu, t. č. zbrdovice. — Zambezi: Májo, díky — přišla jsi, ale pozdě. Napiš, co chceš; pošlu. Tundia.

Junákům „Volnosti“ v Nymburce!

Myslely jsme, že jste naši kamarady, ale když jsme Vás v sobotu, 20. VI., večer u táboráku viděly a poznaly, zdáváme se Vašeho kama-

SRAZ TRAMPŮ u „Zálišů“ v Karlíně, Královská 10. Místnost L. O. K.

JIRSAK — MĚCHENICE dodá vhodný stavební materiál, i chaty postaví. Rozpočty zdarma.

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce H r n e č e k, Dejvice, Na Hutích č. 3.

LUKY, šipy a potřeby k výrobě luků a šípů kupujte u firmy: Jan Horn, Praha II., Žitná 8.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá Ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší

rádství. Ty, Grysly, když jsi viděl, že v táboře jsme jen dvě rudošky, začal jsi posměšně znívat „Pichni ho, řízni ho, puš mu krev —“ a myslel jsi, že nás naštevš. Chceme ti ně o říci, tys taková krysa, která nemá vlastní přesvědčení. Když vidíš, že ti něco kouká ze „Svazových skautů“, pak jím seš také. A když vidíš, že by sis napral kušnu u komunistů, pak seš zase komunistou, a když nemůžeš z boty do boty, tak seš nepolitickéj. A ráno to tvé vytahování, že je to tvoje osada a že za ni ručíš, a my, že si děláme jen ostudu a že za ni vykouříš. Heleď, hošičku, v tom je ta klika, že si od nás obou odešel s dlouhým nosem. My můžeme se baviti s kým chceme a té radosti, aby jsi nás vyhnal z osady „Junáci Volnosti“ ti nedopřejeme, protože odcházíme samy a na takové „kamarády“, jako jsi ty, kašleme. Kaja — Džita, rudošky.

Do osady „Dont Werry“!

Vy holoubkové, snad pro kristapána nejste všichni bez práce, že nemáte ani na zámký pro mne? Co je s tebou, Franto Posnere — Dynamite — O Haro atd. Teď už mi ale řepište, ponevadž se z Le Mans stěhuju k tý velké louži. Hlasitě Ahoj — vy to srandírkové stejně neuslyšíte — zasláá z čundru San Diego.

Osadě „Toulavá Srdce“ ve Voj. Městci!

Kamarádi, po návratu z čundru dověděl jsem se o založení vaší osady. Chlapci, naše osada „Toulavá Srdce“ je již přes dva roky. Stejně jméno by však mohlo vésti k omylům. Žádám vás proto, abyste si, můžete-li, změnit jméno. Oznamte nám do „Osadní pošty“ vaše rozhodnutí. Ahoj! Za osadu „Toulavá Srdce“ šerif Hazard.

Robine z osady Bimbambulla, Lipník!

Kamaráde, čekám již od moravské slезiny tvé zprávy a ty slíbené fotky. ozvi se. Ahoj Tobě a kam. Nobodýmu.

Robin Zbojník z údolí Netopyrů.

Starý vlku! Rachejtle vypuštěná do vzduchu zaprská a ihned zhasne! Napsal bych ti toho více o tom, co je pravda a co ne, ale škoda místa a času. To ti snad stačí! Batul.

desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. P i h e r t, Praha II., Spálená 15.

KAMARÁDI! Miliony amerických trampů hraje na koncertní tahací harmoniku model „Tramp“ za Kč 78.— Žádný výlet bez harmoniky „Tramp“ nepodnikajte. Harmonika zvítězila v Radiorozhlase ve všech evropských státech. Americký hudební závod: Š v a r c, Praha, „Lucerna“.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

Ahoj! redaktoři!

Na vjedomost se dáva všem plzeňským trempřím s vyloučením upocených protipolitických, že jsme spatřili a upatřili partyzánskou partu Pilgrim boysů. Upatřili jse jí v pátek 8. května v 11 hodin dopoledne a ve 2 hodiny odpoledne jsme šli na první čundr. Šli jsme rovnou za nosem a dělali sme vosum (slovy 8) kilo za hodinu tak dlouho, až sme došli do Písku k osadě Rudá tajga, která vlastní louku pod Smetiprachem. Tak sme se tam ulágrovali a lágrujem u nich už jedenáctý den. Budeme zde až do soboty a pak hurá do Strakonice na všně. Kluci v Rudě taze sou nejsprávnější trampíři, s jakými sme se dosud sešli. Příkrmují nás vydatně, dali nám k dispozici kajak, stan, deky a vše, co může „slušný“ tramp potřebovat. Dokonce nám chtěli propůjčit dodací list, ale mi sme se zafotřili jima už v Plzni. Minulý týden byly zde volby, trampíři se činili a my jim pomáhali pod heslem: Do padouřtí, hej rup! Kubátovci se také činili, bylo jich zde vosum partají, děvátá, protipadouřská dostala ve 200 hlasů více proti předloni. Tak sme se všera z radosti nad tím vožrali kakaem, až sme se všichni pokakali. Na Strakonicku hodláme lágrovat týden, vocad pudeme do Plzně se napít plzeňské vody a pak, začátkem června: Pisek—Praha—Čes.—mor. vysočina—M. Ostrava—Beskydy—Ratibof—Berlín—Hamburk. V Berlíně budeme spartakiádovat. Trampíři z Písku pudou s náma až do Ostravy a odtud to vemou pře: Beskydy do Tater, Podkarpandru, Rumunsko a tam někam ještě dokoła. Tak sme se s náma založili, kdo dřív dosáhne ten svůj okeán, voni nebo my. Tak sme zvedavý, kdo to vypije. Pisek tlačí v botách a „Plzeň“ v žaludku. Tak uctivě ahojujem plzeňskému trempřístvu, zdravíme Ostravyjaky (hlavně Rudé partyzány, kterým sem dal jméno a až tam přijedu, dostanou i osadní píseň, kterou sem upatřal, když sem čundral jeden měsíc u krajského soudu v M. Ostravě) a oznámíme jim ještě, kdy tam přijdem. Píseňáky z Karlova a Božkova pokorně žádáme o hobia a klystýrek za útek z matičky Plzně. Šerifovi Oldovi, Jarkovi, krásné Putifarce, Božce, Vaškovi atd. z Rudé tajgy díkůvzdání. Do kubátiny, hej rup! Za tři bezprizornie Plzňáky

Jindra a Tonda Č. a Jindra Rund Tonda Partyzán, t. č. šerifek.

Zadejte
jen

Seidlovy

uzenářské
výrobky a
konservy!

ian noha:

rose of hawai

tvé zvuky kapou roztaveným zlatem,
platinou, stříbrem, kterýmkoli z kovů, —
slova tvých písní potřísněna blátem
a utrpením domorodých rovní

hawaiské noci
bělí květů snící,
vy asi víte, kdo jsou kořistníci

hawaiských kytar roztoulané vzlyky,
civilisace bílé politiky — — —

hawaiská pleť,
tma článkované larvy —
jsou v světě bratří
s krví jedné barvy!

— Já se divím, kdy ti dělníci vlastně
vydělávají peníze, když celý den pracují
a večer stojí na roha.

— Co seš tak namíchaněj?
— Ale, Pepík mně hodil do polívky
chleba.
— S úmyslem?
— Ne — s brunerákem.

Recept nu vánočku pro trampy.

Vezmeš 1 kg mouky, $\frac{1}{8}$ kg rozinek a
tolikéž mandli, $\frac{1}{4}$ kg čerstvého másla,
přidáš 1 citron a tolik cakru, kolik se do
tvého chlebovníku vejde a nedávej se do
běhu, dokud nejsi za rokem. Redskin.

— Parlášku, jakej máte vlastně po-
žitek z toho alkoholu?

— Depák, to jim neřeknu, voni by
byli pak věčně nalitej. — šefe —

OBUV

pro veškerý sport, jako kanadky, tyžáky, brustař-
aké, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv
la jakostí Jaseň Tomáš, Praha II., Vyšehradská
Vám dodá třída č. 4.

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

Sport Lesalov

PRAHA II., Vodičkova 23.

Hlavní sklad americké hygienické obuvi trampské značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých potřeb pro tramping a camping.

- Ten Bob ale musí mít velkou, dobrou duši.
- Proč myslíš?
- No protože se tak strašně nafukuje. — šefe —

Pan Alfons Parlásek octl se ve finanční tísní, i napadlo ho, že si dá inserát, kterým bude hledat půjčku. Třetí den se srdcem tlukoucím vyzvedl si jedinej dopis a v něm stálo:

Velevážený pane!

Pakli na váš dopis někdo nahlíží a peníze Vám půjčil, sdělte mi laskavě jeho adresu, já bych si u něho vypůjčil taky.

Zn.: „Redskin“, poste-restante Praha I.

Sportovní kabáty „PRAGA“ Kč 59

Přímo od výrobce, PRAHA I., Revoluční (Kotva) blíž Prašné brány.

Do redakce (hospody) „Našich Osad“ vešel strašný, zakuklený tramp. Oči mu svítily, ruce se třásly a na prsou leskla se velká rudá hvězda.

Trampadouři z N. O. (Národní Obrany) zmikl. „Rudá Hvězda“ zvedla významně prst k ústům a zašeptala:

— Ahoj, edenoví trampové, právě přicházím z redakce „Trampa“, kde jsem vyslechl rozhovor redakce se Stalinem!

Šustot a tlumený šepot.

— Mluv!

— Za sto korun.

— Tady sou.

— Tak poslouchejte, jako jsem poslouchal já. Sedím v redakci, když se ozve telefon:

— Moskva? Prosil bych Stalina. Ahoj! Potřebujeme asi 1000 rublů na věnec. — Pausa. — Jo, na věnec, voní „Naše Osady“ pečou v Edenu vola a my toho redaktora moc dobře znal.

Načež i se stokorunou zmizel a bylo po sensaci. M.

Jeden poslanec upadl do hrozného podezření, poněvadž se o něm zjistilo, že si kupoval „františka“.

— Proč máš kámen na břichu?

— Vš, já mám strach, aby se mi po tom tvým vobědě neobrátil žaludek. — šefe —

— Maki, tenhle klobouk si kup, sekne ti ohromně!

— Nojó, dyž ale jak přestanu mít vykulený voči, tak mi spadne až na krk.

Kočkodan.

Na parníku „Praha“ směrem od Štěchovic:

— Kapitáne, hlásím, že nám od lodního koše nákej sígr ukrad víko!

Pochutnáte si, vezmete-li s sebou na tramping

Pieringovu dršťkovou polévku v kostce.

Žádejte všude.

Cena kostky na 3 velké porce Kč 3.—.